

40 33 ad 5

AMORES
HENRICI
STROBAND,
IUVENIS

Genere, Doctrina, Virtute, Nobilitate

HENRICI,
CONS. ET SCHOLARCHÆ
Reipub. Thorun. Primarij,
FILLI;

✶
REGINÆ,
DN. ANTONII TROST,
Senatoris quondam Insulo Mariani,
FILIAE VNICAE,
Virginis Lectissimæ,
SPONSORVM

ad

D. XII. VIIBR. ST. GREG.

Decantati ab
AMICIS
benè precantibus. 1600.

TYPIS COTENIANIS,
c12 l3 c. 1600

IN
Insignia Gentilicia
ANTIQVAE DOMVS
STROBANDINÆ
ex
MARCHIA
oriunda.

REbus in adversis celsam duo Cornuâ mentem;
Nobile designat Cassis aperta genus;
Circulus est Virtus; Gentis sunt fœdera Nodi;
Doctrinæ lumen sanguine tincta Rosa est;
Munificos animos duplices testantur Aristæ,
Inq̄ gregem CHRISTI Principis, inq̄ Scholam.

*M. Caspar Frisus
Thorunien. F.*

S P O N S V S

A D

FILIVM DEI

Paranymphum.

Vspicio, pie CHRIS TE, tuo tua templa ma-

Iam nouus ingredior:

(ritus

Te solo nitor, quia nostris robora solus

Das animis trepidis:

Iungis & ornatam pietatis laude puellam

Fœdere legitimo.

Audisti mea vota, tibi pro munere grates

Pectore latus ago:

Luce canam te, nocte precum venerabor honore.

Hæcque memor referam.

Diuitias & opes alij cumulare laborent,

Nec nisi magna petant.

Me mea delectat REGIN VLA, sola voluptas,

Sola leuamen erit:

Et SOLAMEN erit, si quando pane doloris

Vescier obtigerit.

Interea commendo tibi mea cuncta, meamque

Coniugij sociam:

Tu nostris dignare pijs benedicere coeptis:

Sic bene cedit opus.

Tu

Tu dignare tuo nos lætificare fauore;
Sicleue fiet onus.
Fac mea, mi dulcis, mi clementissime IESV,
Sint rata vota precor.

AD CONVIVAS
LITERATOS & CANDIDOS
προσφώνησις.

QUOD nostras estis dignati accedere tædas,
Conuiuæ, Iuuenes cum Senibusq; Viri:
Dicite, pro tali quæ dona fauore reponam?
Pro tali studio qualia dona feram?
Fiet amoris amor donum meus; Omnibus ergo
Ex animo grates officiosus ago,
Semper agam, studium studioq; referre studebo,
Donec in hoc aliquis corpore sanguis erit.
At Vos interea fidissima pectora, dulces
Conuiuæ, Iuuenes cum Senibusq; Viri,
Vos hîc appositis epulis accingite, lati
Suauibus & tempus fallite colloquiis:
Alternosq; Choros plaudentes ducite, vosq;
Exhilarate iocis, exhilarate mero.
Principium vt fiat; doctis Ænigmata mensis,
Sint indocta licet, discutienda fero.
Hæc quoq; cum reliquis embammata sumite ferclis,
Insuper & studio, quæso, fauete meo.

ÆNI

Ænigma I.

Abdita Vox latet in quinis Vocalibus, in se
Continet omne bonum, continet Orbis opes;
Denotat hæc Vnum, Tria denotat, & tamen Vnum
Et Tria non vnquam Quattuor efficient.

II.

Mortalis non est, immortalis quoq; non est,
Et nec Homo dici, nec DEVS ille potest.
Nascitur alternis, alternis occidit; idem
Optimus estq; bonis, pessimus estq; malis.

ANTIDOTVM THERIACALE
DIATESSARON ADVERSVS
Coniugij grauamina.

Vincla ligant homines, vinclo, STROBANDE, ligaris,
Sed non stramineo, firmitus illud erit.
Ferreæ vincla feres, sunt hæc adamantina vincla,
Quæ nullus nisi Mors rumpet amara Gigas.
Dulce iugum tibi Coniugium est, HENRICE, lubenter
Quocirca dulci subdito colla iugo.
Quam miserum vitæ sine compare ducere vitam,
Ipse id, Sponse, vides: vidit & ante DEVS:
Cuius habes vocem: Miserum est ita viuere solum,
Cum sola solum, dulcius esse potest:
Huicq; malo Vxorem posuit DEVS ipse medelam,
Illud idem tibi nunc Pharmacon ecce datum est.
Verum age, qui primus medicaminis extitit autor,
Hanc Hieram cunctis maluit esse Picram.

Quotquot enim sumunt, varia hos symptomata torquent,
Quae ferre hic grauius, mitius ille solet:
Tuq; hos ut leuiter possis tolerare labores,
SPONSE, capesse aliud iam genus antidoti.
Namq; probatam usu ac tutam tibi dicto Receptam,
Rebus in oppositum est quae bene nixa malis:
His ego dico malis, quae iuxta assistere, ductis
Coniugibus iussu Numinis, ampla solent.
Haec inter primum est: turpem metuisse Repulsam
(Hactenus heu nimium est scilicet illa frequens)
Hinc & ad ornandam se sumptus inutilis offert
Sponsam teq; nouis (omnia vana) modis.
Tertia mox dotis te sollicitudo fatigat,
Qui queat haec certo & mox satis aucta capi.
Post ubi ritè domum tibi iam noua ducta sit uxor,
Omnia plena gemunt sollicitudinibus.
Incipit hic omnis ludusq; iocusq; uideri,
Si qua prius uitae cura onerosa fuit.
Hic status hic uitamq; aliam moresq; requirit,
Hic primum, quidnam sit sapuisse, docet.
Iam placita uxoris tibi erunt discenda, ferendum
Coniugis ingenium, si quid inepta patrat.
(Ut genus hoc imposq; sui, infirmoq; creatum
Iudicio, imperij est attamen impatiens)
Inde etiam sobolis tibi nascitur altera cura,
Cura grauis, mens est si modò digna patre:
Ecce tibi longo mox chara affligitur uxor
Morbo, mox natam febris anhela quatit.
Quid memorem ancillas famulosq;? haud seuius ulla
Bellua quit Dominos excruciare suos:
His tibi de uictu est in praesens inq; futurum
Sollicitis ratio certa ineunda modis.
Iamq; suam somno rapiet plerunq; quietem
Accumularum cura perennis opum.
At quid opum dico? Quibus est opus, hisce parandis
Suppeditant curas talia secla graues.

Verius

Verum his, si queras, alijs quoq; mille periculis
Coniugij quam tu medeare via:
Accipe consilij breuia hæc monumenta salubris,
Sintq; hæc ad Casus prompta medela malos.

Pincipio, assidua prece sub tua tecta **FAVOREM**
Collige, collectum sed retineto, **DEI.**
Gratia diuina est huius basis optima mixti,
Illa tibi primo est hic statuenda loco.
Sed neq; difficultis fuerit tibi dicta paratu
Herbula, coniugij est ad pia vota sequax.
Quouis illa loco, quouis se monstrat habendam
Tempore, & amctuas stat tibi nata fores.
Non ea deciduis marcescit floribus unquam,
Non, licet autumnno tristior adit hyems.
Semper enim viuens eterno in semine, ramos
Gratiola hæc æuum spargit in omne suos.
Tempestat etiam quò seuior ingruit, illa
Latior assurgens, gratior esse solet.
Tu modò carpe pio tam sacrum pectore florem,
Adq; usus mundo corde reconde tuos.

Inde &, quæ raris **PATIENTIA** crescit in hortis,
Rarior ipsa tuo seruiet herba scopo.
Hanc lege per sterilib; reptans macra iugera terra,
Inuenies misero munera tanta solo.
Planta est, radicem fingit crucis amula forma
Decussans, ceu stirps de cruce nata foret:
Magnus inest folijs idemq; salubris amaror,
Horrentem caulem crebrior armat acus:
Hinc coma sanguineo terret rubicunda colore,
Multum animos hominum dira minata mouens:
Suavis at inde suo prorepat tempore fructus,
Fructus, quo nusquam gratior alter erat:
Imò & totius species quantum horrida plantæ est,
Tantum ea supra alias utilitate patet:
Carduus est nimium benedictus, & est Cruciatæ
Optima, nec nullis utile eueðéð avov.

Omnia,

Omnia nam praesens animi fastidia tollit,
Nec cruce tentatis tutius auxilium est.
Rectius afflicti non sedat Anodynon ullum
Tormina, quocumq; haec sint tibi saeva locoi
Illa, cui irato circum praecordia bilis
Turget, praesenti prompta coercet ope:
Dissimulare facit, iustum tibi quando dolorem
Multa mouent: **F O E L I X**, qui bene dissimulat.

HIN C ea dispensans **P R V D E N T I A**, quae sibi poscit
Cura domus, habet hac in statione locum.
Haec docet obtentis rebus frugaliter uti,
Haec eadem utiliter parca locare docet.
Parcendo haec statuit tibi vestigalia certa,
(Dicit enim multis emptio rara domum)
Conugij haec eadem recte moderatur habenas,
Educat haec sobolem, seruitiumq; regit:
Rarius ast alibi, quam summis montibus, herba haec
Colligitur, cauent quo niue cuncta loco:
Nec, nisi ubi hyberno late omnia frigore torpent,
Sera suo tandem flore decora viret.

HIS Tribus & Quartum succedit in ordine Simplex,
Hoc sine, quam dicto, mixtio manca foret.
Improbus est **L A B O R** hic, est **S E D V L I T A T I S** agendi
Gloria, mandatum qua tibi seruet opus.
Haec tibi multa, vias iuxta omnes, obuia passim est
Plantula, communi saepe probata bono:
Sed nisi lecturus vellendo urgentius instes,
Haud capis, illa suo tam bene fixa solo est.
Altius haeret enim missis radicibus, & quae
Fibra solo sparsa est crebrior, auget opus:
Vtq; est difficilis lectu, sic vsibus apta
Pluribus, hunc secla haec dum tenuere modum:
Hanc secum gestans, rebus plerumq; cupitis
Quaestitisq; diu rite potitus abit.
Quaeq; alia includit sudor sudore paratus
Commoda, quae & tali nomine planta venit.

Qvata

Qvattuor his dextrè iusto sub pondere mixtis,
Compositum ex toto iam medicamen habes:
Et medicamen habes, quo non Tetrapharmacum ullum
Coniugij meliùs tædia (si qua) leuat.

HAEC, quæ infelici lubitum est in carmina uena
Ludere, amicitiae nomine Sponse cape:
Atq; animo quæ scripta bono, tu fronte benigna
Excipe, Apollineo non licet apta stylo.

FRANCISCVS TIDICÆVS

Phil. & Med. D. faciebat.

HOr risplenderra il Ciel di doppio Sole,
E la terra darra frutti nouelli,
Non si vedra se non rose e uiole,
Riuì freschi uerd' ombre e lieti augelli
I monto d' alta Illustre e honesta prole
Congiungerra li piu saggi e piu belli
Ornati aspetti, d'atti e cor pudico:

REGINA bella, e valoroso **H**ENRICO.

Ritornarra di nuouo primauera
E illusterrra la bella terra nostra
Gloriararsi ch' in leta primiera
Intrata sia, sol per la gloria vostra,
Ne timerra mentre si uolge il cielo
Affanno d' inimici ò caldo ò gielo.

TOronia mia fa gran trionfo e festa:
Quando il **S**TROBANDO tuo giubilar vedi,
Anzi per gratia al gran Fattor tuo chiedi
Ch' in sempiterno al tuo gouerno ci resta.

B

E

E che l' illustri & honorati heredi
Inuitando de gl' Aui lor la gesta,
Facian ch' ognun atte chinan la testa,
Anzi ti baccian l' honorati piedi.

E questo ualoroso e saggio HENRICO
Con sua bella, gentil saggia REGINA
Si veggan posti insi gran seggio aprico.
Ch' al suo ualor ogn' altro poi s' inchina
Ne pria cadin dal suo bel stato antico
Che l' ultima del Ciel vedin ruina.

HENRICO sembra anzi s' aguaglia à Giove,
REGINA di bellezza suprâ Venere;
E quando l' uno e l' altro il sguardo moue
Forz' e ch' ogn' aspro cor s' amolli e intenere.
Quand' egli parla, sacra Ambrosia pioue;
Quand' ella ride, ognun diuenta cenere:
L' un ha di Dio, l' altra di Dea presenza;
Questo e il giudicio del Dottor Potenza.

in luoco d' amicitia

Francisco Potenza.

*Si quis amor Patriæ: patriam, mox spondet, amœno
Quâ se Roma potens extulit imperio.
Si quis amor cordis, Del corporis: haut sciri haberi
Nobiliore solo, nobiliore toro.*

Immo si quis amor mundi totius: eum omnem
 Omnigenum exsuperans flos habet Italia.
 Tantus amor Latij, SPONSO notissimus: idem
 Suaserat Hetruscas ire redire vias.
 Non tulit, & gemino, Puer uni adsuetus, ab arcu,
 Inquit, agam geminâ tela facesq; face:
 Ac simul æthereis se RELIGIONIS ocellis
 REGINAE immiscens, insidiosa dedit.
 Ferre nequit facilis, quæ quondam incendia, SPONSVS.
 Pertulit: heu sancto melle venenat amor.
 Ergo DEI monitis REGINAE aulea pererrans,
 Germanis Latias cedere dixit opes:
 Dixit: & intuitus genus, os, mentemq; fidemq;
 Victrici tendit ad noua iura manus.
 Felix. — O cui sancta venit coniux: paradysum
 Et mundum & patriam corq; habet Italia.

Aliud.

Roiche da lacci sciolto allegro e sano
 Da Siena ti partisti da tua vita,
 Che ne strali, ne lacci, ne ferita,
 Il tuo stato turbo sereno e piano.
 Da vn lieto sguardo, e da pietà suaue
 Languisci, e per allegri e fausti tempi
 Regina brami, che con rari esempi
 Ha del tuo petto l'una e l'altra chiave.
 O benedetto il di che ti sospinse
 Quella veder, ch' in tutta l' Alemagna
 Belta perfetta, e graue in se restrinse,
 Anzi douunq; il mar la terra bagna

Dirse potra che tua REGINA uinse
Benche inuidia niente li sparagna.

FLAMINIUS GASTO

polyatros Guranus vet. necessit.

Fiorentia olim contract.

M. M.

scribebat torrente Sirio.

Mltarum qui Virtutum Εγχασιγιον esse
CONIUGIVM retulit;

Crede mihi, paucis retulit quamplurima, quæ si
Singula dinumerem;

Pagellas aliquot, TIDICAEI carmina testor,
Versiculis repleam.

Ast certis causis, quas non numerare necesse est,
Esse laboro breuis.

Ergo cum SPONSO fuero cum pauca locutus,
Addere vota lubet.

QVod non fastidis, SPONSE, Εγχασιγιον illud,
Cum ratione facis.

Vsq; huc Virtutum Præcepta salubria sollers
Discere cura fuit;

Nunc Præceptorum justæ consuescere Praxi
Altera cura fiet;

Quando pudicitiae vernans REGINA venusto
Flore virago tibi

Iungitur,

Iungitur, eximio vernans florensque decore,
Conciliante DEO;
Quæ tecum innumeros ut suauiter exigat annos,
Comprecor ex animo.
Autor Conjugij, qui VOS constrinxit amantes,
MAXIMVS ille DEVS,
Faxit, ΕΡΩΣ vestra semper dominetur in aula,
Atque perennet amor;
Faxit, Vos longam seriem numerare nepotum,
(His sine languet amor)
Qui præstante suum referant Virtute, puellorum,
Ingenioque Patrem;
Quæ referant Matrem vera & constante, puellas,
Laude pudicitia;
Denique, qui CHRISTVM, vestigia vestra sequentes,
Pectore & ore colant.
Hic princeps finis, quam constituistis inire,
Teste PLATONE, via est;
Sic sic ΕΙΡΗΝΗ, Concordia Paxque, sequetur
Perpetua haud dubie;
Pax humanarum verè Pax optima rerum,
Sensus & unanimis;
Qua regnante, virent & crescunt parva; jacente,
Maxima dispereunt.
Ergo devota pro Vobis mente feremus
Vota precesque DEO;

B 3

Vt ju

Vt jubeat CHARITES genialem cingere lectum,
Angelicosq; choros.
Faxit, ut absit EPIS, lites & jurgia miscens,
Absit EPINNIÆ atrox:
Abscedant longè à Vobis Cacodæmonis artes,
Exitiumq; grave.
Si tamen aduersi tulerit Sors improba quidquam,
Deficiatq; merum;
Protinus haud animos spe deducatis ab omni,
Nil dolor iste iuvat.
Turbida lucebit roseus post nubila Phœbus,
Fiet & Vnda merum.
Discutiet nebulas humili DEVS ore rogatus,
Eripietq; malis:
Ac tandem vitæ saturis, saturisq; laborum
Cœlica Regna dabit.
Hæc precor; his Numen Votis cœleste triumum
Pondus inesse velit.

M. CASPAR FRISIVS Thorun.
benivolentia ergo F.

STROBANDVS aris cum tulerit manus
Sponsæ dicandus, more pio, suæ,
IOVAMQ; placarit precando
Conjugij bona fata pacti:
Spondemus ultrò conjugibus novis
Vitæ beatæ commoda plurima;
Florem domus, prolemq; dignam,
Ruris & Urbis a vitæ honorem.

Nec

Nec pravā nexum rodet Eris pium,
Nec conjugatis tempora mentibus
 Vnquam nocebunt; quæ feruntur
 Soluere cuncta suo tenore.
Nam quæ benigno fœdera Numine
Firmantur, aras inter & agmina,
 Crescunt, DEO præsentē, rebus
 Et faciles tribuente cursus.
Estote lati; Vos nihil attinet
Versare curas sollicitè graves,
 Quas vita multis conjugalis
 Suppeditare solet frequenter.
Vestris negabit nil precibus DEVS
Puro profectis pectore; sed fauens
 Mollibit Ipse aduersitates,
 Et bonitate beabit omni.

M. CVNRADVS BAVARVS
R. GYMNI THOR.

SPONSE vices cœli numerā meliōre lapillo,
Dum facis uxorem, teq; puella virum.
Iam lyra, iam tremulo vivant ex pectine chordæ,
Tunde pavimentum liberiore pede.
Mens es, & incoctum generoso pectus honesto,
Vappa tibi cedit, lippa propago tibi.
Delectare boni summa, tibi conditur uxor,
Qua sine marcescit spes tua, vita, salus.

Alloquio

Alloquio suāui murmurꝫ humilesꝫ susurros
 Soluet , in obliquos ingeniosa sales.
 Mille voluptates mihi de pulmōne repello,
 Forsan eas virtute experiemur ais.
 Res amor excelsa est , me iudice gratia cœli est ,
 Vnde incrementum Machina magna trahit.
 Sed quid agit TIMON : utramvis nixus in aurem
 Cornelyum gemitu pallido & ore colit.
 Qui malè amat Dîjs iratis genioꝫ sinistro
 In Venerem putris , figere theta solet.
 Huic amor est æquor , cui vasta vorago , Carybdis
 Incola , quod cœlo lapsa procella rotat.
 Carbasa dant oculi , regnatq; in puppe Cupido,
 Vires Fortunæ discolor usus agit.
 Vos qui spondetis , longos consumite Soles,
 Impleat ut lallo turba pusilla domum.

M. VRBANVS SOBOLVS
 CONRECTOR.

CORONAE CHARITVM

Novis Sponsis

Auspicatas nuptias gratulantium.

TROSTIA STROBANDO HENRICO REGINA *decenter*
 Iungitur , ingenuo pulchra Virago Viro.
 Ite Iouis soboles , nostrum decus , ite Puella,
 Felicem , Charites , esse iubete torum,
 Huc celerate gradum , thalamum decorate nouellum,
 Auspice quem CHRISTO vester alumnus init.

oinpolla

Serta.

Serta decent Sponfos, Sponfis date ferta nouelle;

Et date læticiæ publica signa noua.

Id SPONSI meruit PATER, optimus ille Patronus
Musarum, Patriæ fida columna suæ:

Vir bene de cunctis meritus, ceu Curia nouit:

Templa, Scholæ, perhibent: Bibliotheca probat:

Plurima, debueram quæ percensere, tacebo,

Forsthan hæc olim charta loquetur anus.

» Nolo Placentinus sed Veronensis haberi,

» Viuorum laudes commemorare graue est.

Id SPONSVS meruit, nostri noua gloria Phœbi,

Qui Musas opera non pereunte colit:

Atq; sacri relegens sinuosa volumina Iuris,

Eius ab insigni cognitione ualet:

Florentem studijs GERMANIA uidit & annis.

Cum mecum varium suscipiebat iter:

Quin & ad Ausonios & regna Latina profectus,

Vidit id, in quo vis utilitatis inest.

Id SPONSAB meruit Pietas, pius ardor honesti,

Candida mens, niuea cum probitate Fides.

Vix ea fatuus eram, celeri pernicios Euro

Ex Helicone ruit trina uocata CHARIS;

Prima THALIA fuit, fuit hanc AGLAIA secuta,

Tertia se socijs addidit EUPHROSYNE;

Omnes de triplici gestabant flore corollas,

Omnibus ambibant aurea ferta comas:

Mox & honoratam STROBANDI gressibus æquis

Intrabant alacres, ceu loca nota, domum:

Tum prior EUPHROSYNE, conuersa decenter ocellis

Ad Sponfos, uerbis talibus usa fuit.

EUPHROSYNE.

SPONSE, nouenarum laus non postrema Dearum,
SPONSA, puellarum grande puella decus;

Dum præbent alij uestris præstantia tædis

Munera Coniue, faustaq; uota ferunt:

Nos Charites dabimus studio contexta Diones

Serta, maritalis signa probata tori.

Prima fero viridi Vobis de flore coronas,
 Flosculus hic partes admonitoris aget:
 Ille Chamæpitys Graiorum nomine dictus,
 Dicitur a docto dulcis amara Trago.
 Teuto vocat CHARVM MAGIS AC MAGE SEMper amicum,
 Mulcet enim flos hic ora sapore bono.
 Hic monet, unanimi geritis quem pectoris astu,
 Ut crescente simul tempore crescat amor:
 Hic monet, ut Sponsam formaq; stirpe decoram
 Et MAGIS atq; MAGIS, SPONSE, maritus ames.
 Te quoq; virgineos inter pulcherrima coetus,
 Herba Chamæpitys, SPONSA nouella, decet:
 Et monet, ut Sponsum magis hoc coneris amare,
 Illo quò fueris longius usa viro.
 Sic nec Eris tanget lectum, nec tristes Erinnyes,
 Par sed in amborum corde virebit amor.
 Has flammæ debere tori consortibus esse,
 Nomine Teutonico flosculus ille docet.
 His dictis, dilecta Charis, Iouis incluta proles,
 Euphrosyne, Sponsis ferta ferenda dedit.

AGLAIA.

EN tibi contextam, cultissime SPONSE, corollam
 Floribus ex nitidis:
 Flosculus Euphrasæ demonstrat nomine, Sponsam
 Sic fore, SPONSE, tuam:
 Et SOLATIOLVM quavis tibi sorte futuram,
 Auxiliumq; tuum:
 Illa tuos oculos, oculis blandita nigellis,
 Exacuet melius:
 Et tempestiuus, euellet pectore curas,
 Quando erit usa iocis.
 Leniet alloquijs REGINVA blandula blandis
 Omne laboris onus.
 En tibi contextam, lectissima SPONSA, Coronam
 Floribus ex nitidis:

Flosculus

Flosculus Euphrasæ monstrat, REGINA, maritum
 Sic fore, SPONSA, tuum:
 Ille tibi solamen erit requiesq; laborum,
 Pax animiq; tui:
 Ille tuos oculos aspectu reddet acutos,
 Et recreabit eos:
 Rebus in aduersis iucunda leuamina menti,
 Si labet illa, dabit.
 Presentem veluti Panacæa quibuslibet ægris
 Ferre putatur opem;
 Leniet alloquijs sic vir tuus atq; tuum cor
 Omne doloris onus:
 Mutuus ille modo venturos crescat in annos
 Nec periturus amor:
 At sic sumet amor vires, cum fertilis uxor
 Pignora multa dabit.
 Tum cingent Pax alma domum; Concordia, plausus,
 Gaudia multa, torum.
 Hoc exopto Charis, sint hæc rata vota precantis,
 Fac pie CHRISTE, precor.

THALIA.

HAC quis tempora vinciet corolla,
 Quam, cœli facie sereniore,
 Nuper dum spaciarer in viretis
 Nostris, & Veneris Cupidinisq;
 Ex herba viuidissimo virente
 Flore haud illepida, nec inuenusta
 Florum Chloris amans mihi Thaliæ
 Contextam dederat satis decoram?
 SPONSI tempora vinciet corolla
 STROBANDI, Dea quem sacra Iuris
 Miratur, facilesq; amant Camœne;
 SPONSÆ tempora vinciet corolla
 REGINAE, ingenij bonis decora,
 Donis virginatis & leporum.

Gaude sorte tua, nouelle gaude
SPONSE HENRICE, coronulamq; sume;

Gaude sorte tua nouella gaude
O REGINA, coronulamq; sume.

Est hæc herba Chamædryos Corona,

Cuius Teutonicum sat euidenter

Nomen non patietur, elegantis

Fias immemor ut tuæ maritæ,

SPONSE, ô Pieridum decus Dearum.

Nomen nec sinet, ut uicissim amantis

Fias immemor, ô Virago, Sponsi,

SPONSA, ô virginei decus pudoris.

Nam sic corpora uestra colligata,

Nexu & pectora copulata firmo,

Vt uobis maneat duobus una

Mens, & par animus, fides, uoluntas.

Porro quod superest, tot ore faustas

Dico & pectore gratulationes,

Quot Sponsæ dabis osculationes,

Quot Sponso illaq; bastiationes,

Quot spicas tulit horna mensis agris,

Quot Pomona seret uagans in hortis

Hoc pendentia poma Mense nostris,

Et uostro thalamo statum serenum

Opto, Flamine coelitus fauente;

Vt sit uestra domus frequente, pulcra,

Exornata puellulo & puella.

Hæc hæc hendecasyllabis precamur.

Hactenus hæc Charites, uel non his dissona prorsus

Carmina diuersis concinuere modis:

Iamq; suo Diuæ perfunctæ munere, tandem

Gorgonios iterum mox adiere lacus.

Quæ tu sume lubens tenuis munuscula uenæ,

SPONSE, mei certum & pignus amoris habe.

Quod superest, uotis iungo mea uota Dearum;

Et uobis, Charites quæ cecinere, precor.

Vergieß mein
nicht.

Matthias Nizolius F.

P

ALLAS composita miscbat lite querelas
Aligero insuaues obuia facta DEO :
Quod teneram gentem rabioso percitus œstro
Matris ad exemplum sub sua signa voceta
Florida namq; sibi tenera lanugine proles
Ad latus ire suum sœuit , & arma sequi :
Post ubi vernanti Ratio cum flore iuuentæ
Artibus & mentis luce polita foret :
Tunc demum è plena uibret sua tela pharetra
Hic DEVS , & Matris spicula figat opes
Sed nihil attenda ratione ualente Cupido
Consilium in præceps omnia uertit eant
Et Puer in pueris pueriles iungit amores ,
Constantem ostentans in leuitate animum.
Hinc veneranda tuum Pallas decorare coronæ
Floribus intextæ gestit honore caput.
Nam te florentem patriæ sub imagine gentis
Non prius in Veneris compositum esse stuu :
Quam Parnasiadum lustrare uirentia iuuat
Præta , operumq; pids disposuisse uices.
Te nuper Nicri ad ripas Heliconis in horto
Sacra Adrastæe ponere sensit ager :
Et tua montosæ referunt uestigia rupes ,
Hesperium ad Latium quâ uia ducit itera
Ergo amplexa tuum cerebro Iouis edita Pallas
In laudes fingit carmina blanda caput :
Inq; tuum resoluta canit modulamen honorem ,
Et tibi dulce tui format amoris onus :
Illa tuis gratum non auersata Camcenis
Officium , hanc soli grata ministrat opem :
Ut te REGINAE Sponsæ ad fastigia Regem
Aspirare tuo corde calente sinat :
Illaq; multijugâ faciet te prole parentem ,
Ne tua Lethæis fama bibatur aquis.
Non ita felicem thalamum , duce Amore furentis
In uenas Veneris , nactus , Amice , fores.

*Viuite felices, nostri memoresq; ualete,
Seu sim, seu fuero, aut Parca fuisse velit.*

Iohannes Eccardus Secretarius
Thorun.

Δύο ὡς, ἕτερον μὲν μῆζον, τὸ τῶν πλεονεκτημάτων, ἕτερον
δ' ἐλάττω τὸ τῶν ἐλαττωμάτων.

ὄλβθ

παντοδαπὸς περὶ
ὑμᾶς ἀθρόθ ἔσω.
θεῶ φόβθ μετ' εὐσεβείας
πρωτεύετω ἐν τῇ οἰκίᾳ
ὑμῶν. θεῶ γὰρ ἕπεται φόβον
ῥυκφένεια καὶ πολὺς βίθ.
ἔπειτα καὶ ἄρτας ὡνείθε τοῖς πόνοις.
θεὸς γὰρ ἄρτον πωλεῖ ἡμῖν τοῖς πόνοις.
ἀνευ ἄγῃσι χθῆμα πησαυρίζετε.
ἀνθθ φέρθ δίκυκεές θεόσδοτον.
ἄυθις παρὸν κῆ χθῆμα σέξεατε.
φειδ' ὄνηας ἀνδ' ἄσιν μέγα.
εἰς τέλθ εὐχομαι ὑμῖν
τῶν ἐνόητα
προσφνα.

ω

κακῆ

τύχη, οἰζύσ τε
θυμοφθόςθ φθῆσαι
τῶν συζύγων, νέω γάμοι
ἤκιστα προσγίνεθ
ἀλλ' εἰ προσγενήσθ
σίνεωσ ἄπ
έχθ.

IOCVS POETICVS DE OVIS.

VA dico Sponsis. Simias Qualia fecit
Carmina, cui fuerat patria clara Rhodus.
OVA fero Sponsis: agrestis rustica Musæ
Munera sunt, fateor: grata futura tamen.
Sum alij, Vobis qui splendida dona pararunt,
Amiqua illustres nobilitate Viri.

Hic

Hic offert fului radiantia dona metalli :
 Hic ex argento collocat amē scyphos :
 Hic auri flores inscriptos nomina Regum
 Donat, quos nobis Vngira mittit humus :
 Hic Vrum, hic Ceruum, Leporem hic Gallumq; canorum,
 Capreolum hic, capream mittit at ille leuem.
 Sunt, equidem fateor, præstantia dona : duobus
 Quæ non sunt ouis æquiparanda meis.
 At nostram torquet quia res angusta Camœnam,
 Oua duo Vobis sperat amœna fore.
 Pollio Damætæ non ausus temnere Musam,
 Quamuis illius rustica Musa foret.
 Clara STROBANDIADVM Soboles cum Coniugē casta,
 Vt benè speramus, sic iocâ nostra probat.
 Complexu immenso quas res complectitur Orbis,
 Ex Ovo natas Orphica scripta canunt :
 Ex Ovo Volucres, liquidus quas cominet Aër,
 sunt natæ, atq; suum principium inde trahunt :
 Ex Ovo Pisces, sedem quibus Vnda ministrat,
 Sum natî, in gelidis atq; vagantur Aquis :
 Ex Ovo virides finxit Natura Lacertos :
 Ex Ovo Anguineum provenit omne genus :
 Ex Ovo streperis censetur origo Cicadis,
 Et quicquid gremio terra benigna fouet.
 Quodq; utero tenerum vitales prodit in auras,
 Hoc, velut in testa, pelle latebat onus.
 Adde quòd Herbarum circumdet semina pellis,
 Quæ nullâ testam fertilitate refert.
 Ergo Aër Avibus : varijs & Piscibus AEquor :
 Ex Ovo & varijs rebus abundat Humus.
HOC quoq; subijciam, blandos cohibete cachinnos
 Conuiuæ, res est ridicula ista nimis.
 Si Plato Mundum animal dixit : mihi dicere fas est
 Ouum : quod Mundi forma rotunda refert.
 Duritiem sterilis teste sic denotat æther :
 AETHER nil generat : sic quoq; testa nihil.

*A*tra at Albumen purum designat & Ignem,
Terra & Aquae speciem nonne Vitellus habet?
Ergo Ouum Mundus: ruptoq; Ecclesia testâ
Proueniet, quando fulserit ina dies:
Cum tuba diuino coelum clangore resoluat:
Stabimus & iusti iudicis ante thronum.

*A*ccipite Oua duo: teste rumpantur: & unum
Pauca mala: atq; unum prospera multa ferat.
Pectora luxus habet, cum vultu ridet amœno
Fortuna: & multis aggrauat illa bonis.
Hinc Macedum Princeps Illustris laude PHILIPPVS
Fortuna expertus commoda letus ait:
Dulcia Sors nimium condi mea gaudia curis:
Difficile est fastus posse tenere modum.
Sic duo, non unum, Vobis quoq; consecrat Oua,
Que filo vinxit nostra Thalia rudi.
Vnum Fortuna est, mihi credite, caussa secunda,
Hoc Pietas, Virtus, complet amica Fides:
At, quae constituunt minus ouum verba, iugalem
Ne thalamum turbent noxia verba, precor.
Viuite concordēs: Pylij tria secla videte,
Tot numerate annos absq; dolore, senis.

ALIVD AD SPONSVM.

*S*PONSE, tibi faueat, quem primo enigmate testē
Innuis: hic coeptis annuat, opto, tuis:
Hebraei generis DEVS, & Fabricator Olympi
Coniugio tribuat prospera Fata tuo.

ÆNIGMA.

*V*isus me genuit: visus me deserit idem,
SPONSE, tuum extemplo sum remoratus iter.
Cura tibi fuerat longinquas visere terras:
At ego mox dixi: siste STROBANDE pedem;
Bellaq; cum cuperes sectari immania, bella
Ex animo excussit bella puella tuo;

Sic tibi

*Sic tibi sum visu natus: sum lumine captus,
In corde & teneo Regna, STROBANDE, tuo.*

M. Adamus Freitagius Toruniensis
Scholæ Patriæ Collega F.

Ade salutatum, mea littera, vade STROBANDVM.

Littera sermonis cara ministra mei.

Consule qui natus Patre est: qui stemmate clarus:
Scilicet antiquâ nobilitate satus.

Aut illum inuenies tua, Bartole, scripta legentem:
Suauiter aut tecum, Sponsa fatere, loqui.

Perge: ubi dicendi fuerit concessa potestas:
Illi hæc pauca meo nomine verba refer.

ILLE tuus quondam socius studiorum & amicus
Contugio exoptat prospera quæq; tuo.

Principium thalami fortunet trina Potestas:
Et medium cuncta prosperitate beet.

Iudice me, sic finis erit lætissimus: & sic
Excipient vestrum tristia nulla torum:

Et si Parca ferox vobis quid triste minatur,
In pelagus rapidis id vebat amnis aquis.

Quod superest: optat vobis longam ille salutem:
Est optanda breui carmine longa salus.

HAEC postquam fueris breuiter pro more locuta:
Ad nostros subito, queso, redito lares.

M. Zacharias Otto.

Vcida gemma licet nitido splendore coruscet,

Quæ venit, Eoi qui maris unda rubet:

Atamen illa magis fulgenti inclusa metallo,

Quam sœuit, radio splendidiore micat.

Sic ceu gemma piæ inter REGINA puellas

TROSTIA sat micuit, quas Maria Insa fouet.

Nam Philomela velut mirâ dulcedine cantus

Aituum multos anticit una greges:

D

Sic

Sic REGINA piâ morum probitate pudicas
 Exuperat Nymphas, quas Maria in fla tulit.
Vincit & ut pulchram Phœben splendore sororem
 Titan, qui late facta diurna videt:
Vincit & ut reliquas præclaro lumine stellas
 Luciferi, roseis quæ, rota, currit equis:
Ceu Rosa verna solet multos superare suavi
 Flores, quos tellus mittit, odore suo:
Sic REGINA suâ formâ præstante puellas
 Vincit, & eximiâ laude pudicitie.
At postquam est, HENRICE, tibi coniuncta marito.
 Hoc magè Virtutis laude vigebit eâ.
Nam veluti rutilum, splendore, colore, valore,
 Aurum alia exsuperat cuncta metalla suo:
Anteis & multos tu sic iuuenesq; virosq;
 Stemmata, doctrinâ, religione piâ.
O bene par iunctum sulcusq; decentius auro!
 Quod Triadis nutu credo coisse sacræ.
Ergo tibi grator de tali, SPONSE, maritâ,
 Quam multi iuuenes, quam petiêre viri;
Nullus at ex illis est eius amore potitus;
 Nam tibi eam soli PATA dedere pia:
Et tibi de tali grator, REGINA, marito,
 Stemmata, doctrinâ, qui pietate viret.
Aureus ut gemmam preciosam circulus ambit,
 Sic Lex sancta DEI pectora vestra liget.
Indomitus quosuls Adamas ceu vincit & iclus,
 Omnia sic vincat tristia vester amor.
Vitis opaca velut gaudet complexibus Vlmi,
 Vlmi & illius gaudet amœna iugo:
Flagret amore sui SPONSI sic SPONSA pudica,
 Et SPONSVS SPONSÆ flagret amore suæ.
Viuite, quod restat, concordés: viuite longo
 Tempore: prole domum; prole replete polum,
Quæ referat vultus Matris referatq; Parentis,
 Et celebret verum pectore & ore DEVM:
Stemmatâ & vestri clari sit firma columna,
 Stemma etenim seruant pignora certa tori:

Et tunc

Et tandem vite saturi post mitia fata
Empyreï lati tecta subite poli.

Andreas Dasius
benevolentia ergo F.

ÆNIGMATA EIVSDEM.

I.

EST Vox Germanis quatuor descripta lituris,
Cuius vis nobis pocula tuta facit;
Si capiti illius placida vox blanda bidentis
Præponatur, erit vox ea grata viro.

II.

SVnt binæ voces, senis quarum una figuris
Ausoniae linguae pingitur: una novem
Illarum vocum propria si sede figuras
Motus confundas, consociesq; bene:
Inde tibi surgent tres voces, candidè lector,
Qui tenet has, regni possidet ille rosas.
Candidè, dic, queso, quæ sint hæ voculae, amice.
Tres aliæ voces ex quibus inde fluunt.

III.

OMnibus est multis quidam ales notus in oris,
Qui liquidum pennis aëra sæpè secat:
Cernere cui similem nequeas, licet omnia mundi
Climata perlustres mente vagosq; pedes
Eius stridentes alæ creuère calore,
Cum esurit, absomit quinq; bis ipse boues.

IIII.

PARua domus quædam est, cui ianua, nulla recessus
Eiusque monstret: nulla fenestra simul:
Sæpius ossa tamen dura, et caro crescit in illa:
Quæ multis passim dulcia lucra parit.

SI quis promitti certâ ratione beatus
Poterit thalamus; hic maxime:

In quò perfacilis sine murmure præstat honorem
 Vxor marito debitum :
 Quin habet & parili coniux in honore maritam,
 Partem sui ceu corporis :
 Insuper & memores promissi iugiter ambo,
 Semel datam seruant fidem.
 Quin ubi non titubat vel non languescit, ad idem
 Amor perennat mutuus.
 His fauor accedat diuini Numinis : Ecquid
 Dici queat beatius ?
 Annuit hoc ipsum Fidius, dum pinxit Honorem
 Hac parte iuuenem floridum :
 Illâ scemellæ cultâ sub imagine pulchræ,
 En veritatem dexteram
 Olli quæ præbet : mediumq; hos inter Amorem
 Pueri instar optatissimi.
 Ergò agè cum Sponsâ, clarissime Sponse pudicâ,
 Qui cupis, & omnes expetunt :
 Principium felix, medium felicius ut sit
 Thalami, exitus prosperrimus :
 Hoc age cum lectâ, lectissime Sponse, puellâ :
 In id penitus incumbito :
 Floreat optati, quò in vestro, Numen Honoris,
 Toro, Fides, Amor integer,
 Vernet ut imprimis, CHRISTI Fauor, omnia secum
 Qui trahit, adauget & beat.
 Si fiet : Sponsis ex omni parte beatum
 Promitto coniugium nouis.
 Verùm quò fiat. tensis ad sidera palmis,
 In vota, CHRISTE, te uoco :
 O adsis dexter Sponsis umbræq; fauoris
 Condas torumq; prosperes,
 Obtineant quò sic Te suppeditante, quod optant :
 Celebrentq; rursus Te DEVM.

CHRISTIANVS BURCHARDI
 in memoriam veteris amicitia F.

S PONSE, tibi faustum precor hoc sit fœdus amoris,
 Legitimè tecum quod noua SPONSA ferit.
 Illa tuæ vitæ solamina certa ministret,
 Sit REGINA tuæ firma columna Domus.
 Tuq; tuæ Sponsæ gratum sis Sponse leuamen,
 Inq; tuo illius corde perennet amor.
 Tu, qui cuncta foues, qui cuncta creata gubernas,
 Perpetuò Sponsis dexter adesto, DEVS
 Hæc calamo scripsi: linguâ sed plura sonabo
 Conuiuiis lepidis exhilarando modis.

Matthias Sellin Wollin. Pom. F.

Ingentes quamuis curas variosq; labores
 Sustineat, causâ prolis uterq; Parens.
 Mille licet luctus, ac mille pericula Nati
 Sæpè patri & matri fœda patrando, creent.
 Non tamen æternum curis torquentur acerbis
 Et bonus, & felix his quoq; finis erit.
 Interea luctus dum pectora frangit & angit,
 Gaudia mille statim suauior aura vehit.
 Cùm Sobolem virtute, bonis ac moribus auctam
 Fœdera ritè tori casta subire vident.
 Tunc tunc sollicitas pertentant gaudia mentes,
 Gaudia non ullo disperitura die.
 Hoc decus, & caros hæc laus manet alma Parentes
 Quæ venit à Natis, gloria grata venit.
 Talia nonne etiam es, Vir nobilis, arteq; prestans
 Expertus, patriæ gloria magna Scholæ.
 Credo equidem: quoniam sors hæc communis in orbe est,
 Cuius in amplexu quisq; tenetur homo.
 Sed lux exoptata venit, quæ læta requirit
 Pectora, quæq; procul tristitia corde fugat.
 Dum castam licito sibi iungit amore puellam
 HENRICVS, claro te genitore, satus.
 Nunc abeant curæ, dolor hinc procul exeat omnis,
 Non facit ad sanctas Lis malefana faces.
 Ergò Mater Patriæ (sic enim te prædicat omnis,
 Qui tua cognouit facta vel acta) Scholæ.

Concia

Concipias lætã lætus quoq; gaudia mente,
 Et puro grates pectore funde DEO.
 Munere pro tali, tibi quod conceſſit ab alto,
 Fœdera dam Gnatum ſancta ſubire vides.
 Nos quoq; (ceu par eſt) felicia quæq; precamur
 A DOMINI larga cunctipotentis ope.
 Ille regat, firmet ſocialia vincula lecti,
 Creſcat ut in patrium nobile ſtemma decus:
 Ut natos natorum, & qui naſcemur ab illis,
 Tempora poſt felix cernere ſera queas:
 Teq; nouenarum, cultiſſime SPONſE, Sororum
 Muſa nequit tacito præteriſſe pede.
 Nam tua res agitur, tibi conſecrat en DEVS iſtum
 Atq; tuæ SPONſAE, SPONſE nouelle, diem.
 Gratulor ergo tibi tali de Virgine NVPTA
 Moribus inſigni, ſtemmate, dote, fide.
 Et precor, hæc quatuor Vobis benè pectora firment,
 VNIO, PAX & AMOR, ſaluificansq; FIDES.
 Viuite felices, longæui Neſtoris annos:
 Viuite, nec caſtus ſit ſine prole torus.

AMBROSIVS OCRASIVS Wetus
 neniſ P. Scholz Polon. Cantor.

Noluit Adamum ſine Coniuge vivere ſolum;
 Non vult te ſolum vivere, SPONſE, DEVS.
 SOLAMEN tibi largitur: ſolatia deinceps
 Vnum SOLAMEN fertilia dabit.
 Innumeros numeres hoc cum SOLAMINE ſoles,
 Quod tibi ſit ſolidum perpetuumq; , precor.

HENRICVS STROBAND IUNIOR:

REGINA TROESTIN.

per Anagr. R. mutato in O: & omiſſo N.

VNICO HERO SVBDITA ERO;

NON TRISTIS REGINA.

Nefcio

Nescio spem qualem de me sperare sinistram
VOX REGINA gravis (dij meliora!) jubet.
Altera VOX non tam rigida est, quæ dulce levamen
SOLAMENq; tibi me fore, SPONSE, docet.
Scire cupis, quam tibi sim ratione futura
SOLAMEN? jungas nomina, certus eris.
NON TRISTIS REGINA tibi, pia Numina testor!
VNICO HERO, ut fas est, SVBDITA semper ERO.
Omina nominibus quod si, charissime SPONSE,
Insunt; hoc nostri nominis omen erit.

HENRICVS STROBAND IVNIOR;

REGINA TROSTEN.

per Anagr. R mutato in A, & omisso N.

SI SVBDITA ERIS, CVR NON ET
REGINA HONORATA?

Nescio spem qualem fingis, REGINA, sinistram;
Parce precor, mea Lux; quid metus iste juvat?
Nomen utrumq; placet; nullo discrimine habebō,
Seu REGINA mihi, sive LEVAMEN eris.
CVR NON ET REGINA simul vis esse, quid obstat?
Semper HONORATA, Si mihi SVBDITA, ERIS.
Esto Consilium vitæ Auxiliumq; regendæ,
Quando opus est; esto subdita, quando opus est.
Omina nominibus quoniam, charissima SPONSA,
Insunt; hoc nostri nominis omen erit.

Charitatis ergo

F. F. F.

